

5. Onko Maailman Kauppajärjestössä (WTO) tehtyä ja heti vuoden 1993 sopimuksen tekemisen jälkeen 1.1.1996 voimaantullutta Trips-sopimusta, joka koskee kaupankäyntiin liittyviä immateriaalioikeudellisia näkökohtia (EYVL L 336, 21.11.1994), valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 59 artiklan valossa tulkittava siten, että sen viinien homonymisiä nimityksiä koskevia määräyksiä sovelletaan vuoden 1993 sopimuksen määräysten sijasta, jos nämäsopimukset ovat keskenään ristiriidassa, kun otetaan huomioon näiden kahden sopimuksen sopimuspuolten henkilöllisyys?
6. Onko WTO:n perustamissopimuksen, johon 1.1.1996 voimaantullut Trips-sopimus sisältyy, liitteessä C olevassa III luvussa olevia 22-24 artiklaa tulkittava siten, että kun Trips-sopimuksen osapuolina olevissa kahdessa eri valtiossa tuotettujen kahden viinin nimitys on sama (homonymyisiä ovat kaksi maantieteellistä nimitystä, joita käytetään molemmissa sopimusvaltioissa, ja kyse on sopimusvaltion maantieteellisestä nimityksestä, joka on sama kuin toisessa sopimusvaltiossa perinteisesti viljellyn rypälelajikkeen nimitys), molempia nimityksiä voidaan edelleen vastaisuudessa käyttää, koska tuottajat ovat niitä aiemminkin käyttäneet joko vilpittömässä mielessä tai ainakin 10 vuoden ajan ennen 15.4.1994 (24 artiklan 4 kohta) ja molemmat nimitykset ilmaisevat selvästi sen maan, alueen tai vyöhykkeen, jolta viini on peräisin, ja kun kuluttajansuoja on näin varmistettu?

Arbeitsgericht Düsseldorfin 5.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gül Demir vastaan Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG

(Asia C-233/04)

(2004/C 201/20)

Arbeitsgericht Düsseldorf on pyytänyt 5.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Gül Demir vastaan Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG seuraaviin kysymyksiin:

1. Kun tutkitaan yleisesti, onko tapauksessa, jossa toimeksianto on annettu uudelle toimeksisaajalle, tapahtunut liikkeen luovutus direktiivin 2001/23/EY⁽¹⁾ 1 artiklan mukaisesti — ottamatta huomioon omistussuhteita koskevaa kysymystä —, onko se, että uudella toimeksisaajalla on oikeus käyttää tuotantovälineitä omiin taloudellisiin tarkoituksiinsa edellytyksenä sen toteamiselle, että yrityksen tuotantovälineet ovat siirtyneet alkuperäiseltä toimeksisaajalta uudelle toimeksisaajalle? Onko yrityksen tuotantovälineiden siirtymisen edellytyksenä näin ollen se, että toimeksisaajalle on annettu valtuudet päättää tavasta, jolla tuotantovälineitä voidaan käyttää tämän omiin taloudellisiin tarkoituksiin? Onko näin ollen tehtävä ero sen välillä, suorittaako toimeksisaaja palvelun toimeksiantajan tuotantovälineiden luona vai tuotantovälineiden avulla?
2. Mikäli yhteisöjen tuomioistuin vastaa ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen myöntävästi,
 - a) muuttuuko tuotantovälineiden käytön luokittelu omiin taloudellisiin tarkoituksiin tapahtuvaksi käytöksi siinä tapauksessa, että toimeksiantaja on antanut toimeksisaajalle ainoastaan mahdollisuuden käyttää tuotantovälineitä ja että toimeksiantaja vastaa niiden huollosta ja siihen liittyvistä kustannuksista?
 - b) onko kyse käytöstä toimeksisaajan omiin taloudellisiin tarkoituksiin, kun toimeksisaaja käyttää lentokentillä tehtävissä matkustajien turvatarkastuksissa toimeksiantajan tätä varten käyttöön asettamia turvaportteja, käsimetallinilmaisimia ja läpivalaisulaitteita?

⁽¹⁾ EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16.

Euroopan yhteisöjen komission 4.6.2004 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-235/04)

(2004/C 201/21)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 4.6.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat D. M. van Beek ja G. Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (1) 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole osoittanut lintujen erityissuojelualueiksi lukumäärältään ja kooltaan riittävän suuria alueita kaikkien direktiivin liitteessä I mainittujen lajien suojelemiseksi
2. velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetetaan jäsenvaltioille erityinen velvollisuus osoittaa alueita "lintujen erityissuojelualueiksi" tämän direktiivin liitteessä I mainittujen lajien ja muiden säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien tehokasta suojelua varten, jotta varmistetaan niiden eloonjääminen ja lisääntyminen niiden levinneisyysalueella. Tähän velvollisuuteen liittyvä vähimmäisvaatimus koskee kaikkia näiden lajien suojelua varten lukumäärältään ja kooltaan sopivimpia alueita, ottaen huomioon niiden suojelun tarpeet. Lintujen erityissuojelualueiden riittävä lukumäärä määritellään asetetun tavoitteen mukaan.

Jäsenvaltioilla on harkintavaltaa niiden alueiden määrittämisessä, jotka parhaiten vastaavat direktiivin 4 artiklassa lueteltuja edellytyksiä, mutta niiden on perustettava arviointinsa yksinomaan lintutieteellisille arviointiperusteille. Espanjan tapauksessa Sociedad Española de Ornitología (Espanjan lintutieteellinen yhdistys) vuonna 1998 tärkeistä lintualueista (important bird areas, IBA) suorittama selvitys (SEO/Birdlife 98 -selvitys) lienee kaikista saatavilla olevista selvityksistä parhaiten dokumentoitu ja täsmällisin suojelua ja erityisesti tärkeiden lajien eloonjäämistä ja lisääntymistä varten sopivimpien alueiden osoittamista varten. Tämä selvitys perustuu tasautetuille lintutieteellisille arviointiperusteille, joiden avulla voidaan osoittaa, mitkä ovat kaikkien liitteessä I lueteltujen lajien ja muiden muuttavien lajien suojelua varten soveltuvimmat alueet, ja siinä osoitetaan ensisijaiset lintujen suojelualueet Espanjassa.

Kun vertaillaan SEO/Birdlife 98 -selvityksen tietoja Espanjan kuningaskunnan osoittamien lintujen erityissuojelualueiden kanssa, siltä osin kuin on kyse niin koko maan alueesta kuin itsehallintoalueita koskevasta yksityiskohtaisemmasta arviosta, voidaan päätellä, että lintujen erityissuojelualueiksi osoitettujen alueiden lukumäärä ja koko ovat alhaisemmat kuin lukumäärä ja koko, jotka mainitussa tieteellisessä tutkimuksessa todetaan kaikkein asianmukaisimmiksi, jotta direktiivin 4 artiklan soveltamisalaan kuuluvia lintulajeja suojeltaisiin asianmukaisella tavalla.

(1) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

Tribunale di Cagliariin 14.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Enirisorse S.p.A. vastaan Sotacarbo S.p.A.

(Asia C-237/04)

(2004/C 201/22)

Tribunale di Cagliari on pyytänyt 14.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Enirisorse S.p.A. vastaan Sotacarbo S.p.A. seuraaviin kysymyksiin:

- a) Myönnetäänkö lain 240/2002 33 §:llä perustamissopimuksen 87 artiklan vastainen valtioneuvoston SOTACARBO S.p.A:n hyväksi, sekä onko se myönnetty lainvastaisesti, koska sitä ei ole annettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti tiedoksi?
- b) Onko edellä mainittu säännös ristiriidassa perustamissopimuksen sijoittautumisvapautta ja palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevien 43, 44, 48 ja 49 artiklan sekä niitä seuraavien artiklojen kanssa?

Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-250/04)

(2004/C 201/23)

Euroopan yhteisöjen komissio on 14.6.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Georgios Zavos ja Michael Shotter, oikeudellinen yksikkö.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle

— velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.